

Kjøbenhavn, 5 Juli 1876.

Kjære Edward Grieg!

Hvor glad jeg blev Søndagskvæld ved at
finde dit kjære Brev paa mit Bord! Jeg kom
netop hjem fra Strandveien, fra Henriques.
Hvor jeg havde tilbragt en behagelig Dag, hvil-
ken dog mere skyldtes det vakre Sted ved
Lundet og den venlige Fru end egentlig
Hverens, hvortil jeg liker mindre. Du kan
tro det var deilig at sidde paa Veranda-
en og se ud over den blaa, glitrende Flode,
hvis mange Seilere og Dampbaade paa Grund
af Vindstille laa ganske rolige, afspejlen-
de sig i Vandet, og alle med heiste Seil,
færdige til at lette ved det mindste Vind-
pust, medens indefra Stuens lød en af
dine Sonater, spillet paa Violin af Ed-
mund, ledsaget af Frk. Fernandes Piano.

Den store Klaversonate skal gives
Fredag Aften i Tivoli, af Edmund

Neupert med Orkester. Naturligvis
skal vi derhen! Neupert vil ihvertfald
spille den med stor Kraft; om han gjen-
gerir den med tilstrækkelig Finhed og
Forstaaelse er en anden Sag?

Teg beklager, at du er saa "uendelig
indisponeret". Taler du her i Superlativ
eller skulde der virkelig være gaaet dig
noget Væsentligt mis? Teg vil haabe, at
det kun er forbigaaende. Dit Honorar
for "Der Synt" er vel nu ordnet og Persge-
me i dine Haender.

Det gav mig adskilligt Staf til Efter-
tanke, hvad du ytrede om "Staalet."
Mit Svar lyder ganske rigtigt som du
selv skriver: "Hvor skal jeg tage det fra?
Teg vilde saa gjerne eje det - men ikke
kjøbe det altfor dyrt. Nie lever du vist
ad mig; men jeg mener, at det kunde
komme, uden nogen dyr Betaling, successivt
med Livets stigende Modenhed og Erfaring.

Jeg ved, at der gives slige lykkelige Kunst-
nere/naturer, Naturer, der harmonisk har
udviklet sig, uden noget haardere Bred.
Men disse hörer vel til Undtagelse?

Thiid du skriver om de 5 Lange, fik
mig til at synge indremsig: "Jeg Kun-
de juble for alle Verisk eet". Jeg brød
i lang Tid Hovedet med, hvilke Digt du
vel kunde have valgt. Jeg Kjeride de to,
"En Spanesang", "Et Haab"; men de
tre andre? Jeg indbilder mig, at det
ene er "Udvandrerens". Men, hvad
du end har valgt, har du gjort mig
meget lykkelig derved.

Forfatterinde er reiste vakk, saa jeg har
ikke mere Anledning til at "Kurtisere"
dem. Fru Th. talte engang om dig. Jeg
Anor, hun kaldte dig "en lidens energisk
Satan" eller saadant noget. Det var
naturligvis Kompliment. Husk Aenkte
med saadan Kjerlighed paa dig og Fru.

Jeg har idag af Plung Piss erfaret, at

Heise nu har endt sin Opera og af den Grund er i det prægfigste Humør. Nu begynder han at instrumenter. Meningen er at den skal opføres næste Efteraar, 77, Rikards Text skal være saa smuk, at den har selvstændigt Værd som Digterværk, og dette kan jo kun siges om saa faa Texter, "Don Juan" skal være en af dem, om hvem man kan sige det.

Hen Feddersen har jeg hilst fra dig og sagt naar du kommer. Der er Fest med hos hans i Kreds i Anledning af hans "Josias" er bleven Student. men da jeg egentlig ikke er med inviteret, sidder jeg i Orreum her paa mit Værelse og skriver til dig, min Kjære Komponist. I denne Stund bringer Dandsensvisiten op til mig; men jeg hører ganske rolig de lokkende Toner. Jeg er dog lidt "Staal" - Hils din yndige Nina! Jeg er dobbelt glad i hende, nu da hun synger mini Digt. Saa som hun kan foredrage noget, kan dog ingen Andre. Hils ligeledes din Bror med Familie og Holmboes. Jeg læser usikkert i hans "Ivar Aasen".

Jeg er færdig at reise, naar du kommer, "Mod Syd, mod Syd til en Solskins Ryd!" Din hengivne
John Paulsen